

stemte for ikke at give det, og det er det, der betegnes ved Forslaget under Nr. 74, thi at lade 50,000 Kr. blive staaende under disse Forhold vilde ikke være rigtigt eller passende. Nu kommer der imidlertid et Forslag fra Udvalgets meget ærede Formand (Bosjen) om at bevilge 25,000 Kr. som „Lilskud til Komiteen for den aarlige Kunststudstilling i Kjøbenhavn for at sætte den i Stand til at deltage i Verdensudstillingen i Paris i 1878“. Seg gaar meget nødig imod, hvad det meget ærede Medlem foreslaar, og naar jeg nu ikke kan følge ham, maa jeg angive mine Grunde derfor. For det Første er dette Forslag fremkommet uden nogensomhelst Oplysning, og det maa for Ordføreren for Finansudvalget allerede være en meget betænkelig Side ved Sagen. Der foreligger Intetsomhelst om, at den Komite, som man vil skjenke 25,000 Kr., er villig til at modtage dem eller har ønsket at modtage dem, eller af hvem den Komite bestaar, eller om den er saaledes sammensat, at vi kunne sige, at det just er denne Komite, der skal repræsentere Danmark i Paris ved en Verdensudstilling i 1878. Disse Spørgsmaal, som jeg her nævner, ere aldeles ikke forhandlede og foreligge slet ikke oplyste. Dette er i formel Henseende en væsentlig Mangel ved Forslaget, en Mangel, der fra mit Standpunkt har megen Betydning. Dernæst maa jeg sige, at den Modtagelse, Forslaget har faaet her i Salen, ogsaa har gjort mig noget betænkelig. Det er stillet til Indenrigsministerens Budget; altsaa, naar Finansloven bliver underkrevet, vedkommer det Indenrigsministeren og ingen Anden. Men ikke desto mindre var Kultusministeren strax paa rede Haand til at tage Betsøbet, naar det blev bevilget, idet han sagde: „Det kan jeg godt bruge“; — det var i det Mindste Ranten, — medens den meget ærede Indenrigsminister selvfølgelig ikke vilde desavouere sin Kollega, efter at han havde yttret sig, men dog yttrede: Seg veed ikke, om det overhoved kan bruges, thi jeg veed ikke, om man vil have en saadan speciel Komite her fra Landet ved Udstillingen. Nu er det jo imidlertid Sagen, at ingen af Ministrene skal udbetale det til en Komite for den aarlige Kunststudstilling i Kjøbenhavn, en privat Forening, som vi slet ikke kjende. Altsaa den ærede Kultusminister mente at kunne bruge det. Han sagde just ikke, at, naar han fik det fra Indenrigsministeren, vilde han udbetale det til Komiteen; men han kunde anvende det, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) sagde, at han troede ikke, at Forslaget var saaledes at forstaa, at det just skulde være denne Komite, men at der ogsaa kunde være Tale om en anden Komite eller en forandret Komite. Men det kan det aabenbart ikke blive efter Forslaget; vi kunne aabenbart ikke faae det forandret. Altsaa, i det ærede Medlems egne Ord

laa der en Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at forudsætte, at denne Komite er i Stand og kapabel til at repræsentere Danmark paa Verdensudstillingen i 1878. Det ærede Medlem mente ogsaa, at Betsøbet nok kunde fordeles efter et Skjøn dels til Udgifter ved selve Kunststudstillingen, dels til Reiseudgifter; men da det ikke er selve Kunstnerne, der skulle udstilles i Paris, men Kunsten, forekommer det mig ikke efter Forslagets Ordlyd, at en Deling kan foretages saaledes, at en Del skulde kunne anvendes til Reiseudgifter for Kunstnere, en anden Del til Forsendelse af Kunstværker. Seg siger altsaa, at der ligger heri noget Uklart, noget Uoplyst. Det er et Forslag, der efter mit Skjøn er for tidlig født; det er kommet til Berden nogle Maanedes, før det skulde. Men desuagtet ser jeg nok, at jeg er forladt af de ærede Medlemmer for Corp Amtis 3die Valgkreds (Lauher) og Wille Amtis 3die Valgkreds (Th. Nielsen), og dertil ere de formelt berettigede efter de Samtaler, der have fundet Sted i Finansudvalget. De have sluttet sig til Forslaget, men ganske vist undladt at give deres Grunde. De eneste Grunde for Forslaget ere givne af den meget ærede Forslagsstiller (Bosjen). Han sagde, at vore Kunstnere kunde have Noget at lære, og de kunne ogsaa have Noget at lære at tage sig iagt for, og derfor vare de 25,000 Kr. nyttige. Seg antager dog ikke, at de skulde sende deres Malerier og Billedhuggerarbejder til Paris for at faae Kunstnerne der til at rette dem, ligesom man retter Stil for Børn. Naar der altsaa var Noget for dem at lære og Noget at lære at tage sig iagt for, saa forekommer det mig, at det var rigtigt at give de Kunstnere, der trænge til begge Dele, et lille Reifestipendium, for at de kunde se af de fuldkomne Bærter, baade hvad de skulde lære, og hvad de skulde tage sig iagt for, og i den Henseende tror jeg nok, vi blive enige med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille). Seg mener nok, at der, naar denne Udstilling kommer istand, kan være Grund til at bevilge et Betsøb til Reiseudgifter, dog ikke blot til Kunstnere, men selvfølgelig ogsaa til Industriidrivende, tekniske Mænd og vore dygtige Landmænd; men det er god Tid at gjøre det til næste Aar. Det er først i 1878, at Udstillingen skal være, saa der er altsaa god Tid til Efteraaret til at tage det Spørgsmaal op til Forhandling. Seg kommer nu til selve Forslagets Indhold. Seg har talt mere om den formelle Side af Forslaget og de forskjellige Opfattelser, det har været undergivet, men med Hensyn til selve Forslagets Indhold maa jeg spørge, hvad skal det egentlig betyde? Paa en Verdensudstilling for Agerdyrknings-, Industri- og Kunstgjenstande — der møder man fra et lille Land med nogle Bærter, hvis Feil man skulde have forvigeret af dem, der ere tilstede, og det, uagtet man maa erkjende, at de bedste Kunstgjenstande